

Del 6 af 6

Tirsdag den 29. juli 2008

Ciao bella!

Vi sov længe – eller vi lå i sengen længe. Helt til klokken 10. Lisa kom ned i løbet af natten og stjal min dyne, Jesper stjal min pude, så jeg var kold som is og havde ondt i nakken, da jeg vågnede. Ak og ynke! Vores genboer fornøjede med de sædvanlige hyl og skrig samt boldspil ved 8-tiden. Vores naboer havde pakket dagen i forvejen og kørte klokken 9, så der var masser af gang i den. Mens vi sad og spiste morgenmad, fik vi nye naboer – og guess what? Det var hollændere!

Vi havde aftalt, at HELE dagen skulle bruges ved søen, hvis vejret var til det – og det var det heldigvis og en lille solstråle fandt vej gennem camperen, mens vi skiftede til badetøj. Håndklæderne blev hevet ned af tørresnoeren, hvor de allerede var godt varme og så var det af sted mod vandet.

Vi hentede bademadrasserne og Jesper gik ned og købte en ekstra og så var de væk. Jeg lå og hørte italiensk radio på min mobil og prøvede at være trist over, at det var sidste dag i Italien.

Sidst på eftermiddagen lød de første tordenbrag og en masse sorte skyer trak sammen over bjergene. Det tordnede længe, inden solen forsvandt. Samtidig med, at det skete, kom alle dem fra Miniklubben forbi for at sikre sig, at alle ungerne på stranden vidste, at der var aktiviteter i teltet kl. 16.

Det blev vores afgangssignal og vi pakkede sammen. Jesper kørte op for at checke ud og betale for fornøjelsen.

På vej tilbage til camperen begyndte det at regne en lille smule og vi blev enige om at gøre klar til afgang, inden alt blev vådt. Vi ville vise hollænderne, hvordan man skrider med værdighed, så vi pakkede sammen og ville vende camperen, så vi kunne køre lige så stille i morgen. Vores pandekagebagende bedstemor kom over for at sige farvel. "Fini?", spurgte hun. Hun kunne ikke et ord engelsk eller tysk – jeg kan meget få ord på italiensk, men alligevel lykkedes det mig at forklare, at vi skulle hjemad og på arbejde på mandag. Hun fik fortalt, at hun boede på pladsen hele sommeren til august eller september, afhængigt af vejret.

Det regnede lidt mere og da først Jesper fik vendt camperen, havde vi ikke så meget plads at gøre godt med og bilen holdt pilskævt. Vi blev enige om, at så var det bedre at sove på parkeringspladsen, hvor vi kunne holde lige.

Pigerne var kørt med 2 fra Miniklubben: Marco og Lélé op og handle i supermarkedet, da der skulle være pizzabar i morgen. Det var sådan lidt med hjertet i halsen at give dem lov, men på den anden side blev vi enige om, at det ikke kan nytte noget, at vores frygt altid skal bremse ungerne. Min

søde Mor havde nok sagt noget andet...

Jesper gik op og checkede, at det var ok, at vi sov på parkeringspladsen, hvilket det selvfølgelig var, fordi de så kunne sælge pladsen til en anden og tjene dobbelt på den samme nat. Jeg tog et par chokolader og gik over for at sige ordentligt farvel til bedstemor. Hun blev glad og vi kindkyskede und alles. Hun ville vide, om vi kom til næste år – og hvis vi gjorde, måtte vi endelig komme forbi og få en pandekage. Så har vi da også mødt lokalbefolkningen på denne tur!

Camperen blev fyldt med friskt vand og tømt for det knapt så friske, parkeret og så gik vi ned for at spise noget rigtig kedeligt campingmad på restauranten.

Efter aftensmaden løb pigerne ned og dansede afskedsdans i klubben. Igen var folk ved at falde over deres egne fødder, fordi de skulle glo efter vores manglende alkovevindue. Jeg ærgrede mig over, at vi ikke havde skrevet et skilt og sat på, hvor der stod: Smile – we just took your picture! (Smil, vi har lige taget et billede af dig).

En kop kaffe og en is til ungerne og så var det tid til at rede seng og nyde stroferne af live musik, der spillede på DueLaghi, 300 m. væk hvor vi som bekendt startede ferien. Den fik hele armen med Beach Boys, Elvis og andre store musikere, som blev maltrakteret på det skammeligste og henledte opmærksomheden på forgangne tiders grisefester...

Tak til Camping Jolly for igen at præstere nogle dejlige solskinsdage og en god afslutning på en dejlig ferie.

I morgen går turen mod nord med et eller to stop i Tyskland, helst ved Rhinen, Main, Iller eller en anden flod. Jeg er meget fascineret af alt det liv, der er på vandet – men måske var vi bare heldige sidste år, da vi fandt Zellingen?

Vi får se i morgen.

Onsdag den 30. juli 2008

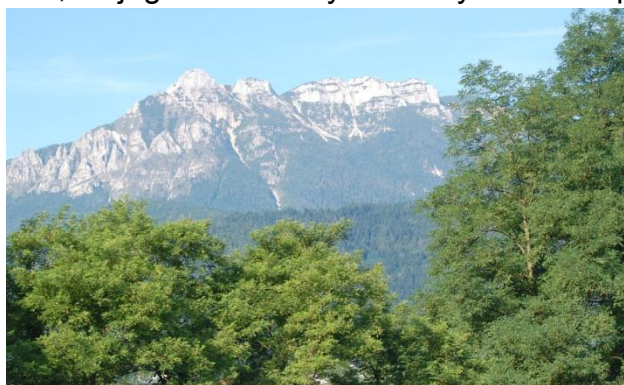
Knödeln und svedige Ballen

Jeg vågnede tidligt – eller rettere: Jeg vågnede klokken 2, kvarter over 3, halv 5, klokken 6 og Så klokken 7. Men så var jeg også faldet i søvn første gang allerede klokken halv 1!

Det viste sig at være en rigtig skidt beslutning, at sove på parkeringspladsen. Først skulle live-musikken på DueLaghi overstås og så skulle disco-musikken på Bar Jolly overståes og til slut skulle samtlige fulde, unge hollændere 2 gange rundt om parkeringspladsen, mens drengene sang hollandske fodboldsange og pigerne hvinede mens de sidste biler kørte ind på pladsen – for ikke at nævne, at camperen alligevel holdt så skævt, at alt blodet lå i tæerne om morgenen.

Men vi skulle af sted, så jeg vækkede Jesper og pigerne. For første gang i vores Jolly-karriere var vi hos købmanden for at købe brød som de første!

Jeg plottede en campingplads ind på Krölle-Beta i Tyskland, lige over den østrigske grænse. Smart, synes jeg. Vi skulle kun køre ca. 350 km. og så kunne vi samtidig få lidt ud af eftermiddagen. Jeg havde endda gjort mig umage og fundet en plads med swimmingpool og en flod, så jeg kunne få styret min lyst til at se på både... og.

Men Jesper ville gerne igennem Brennerpasset og det ville Krölle-Beta ikke. Hun ville ha' os op igennem bjergene og til det pas, der ligger østligere. Jesper kørte til Brenner og vi slog Krölle-Beta fra, da hun blev ved med at kræve en u-vending på motorvejen. Vi så nogle fantastiske landskaber og steder, som vi ellers kun havde kørt igennem om natten eller tidligt om morgenen, så lidt fik vi også ud af det.

Vi var højt oppe og langt nede. På et tidspunkt helt oppe i skyerne!

Da vi nåede gennem Brenner og videre gennem Østrig og et stykke op i Tyskland, kom vi i tanke om, at det nok var smart at slå Beta til igen. Da hun stadigvæk bad os om en u-vending, fik jeg kigget på kortet og kunne konstatere, at vi for længst var kørt forbi den ønskede plads. Godt, så. Vi måtte bare finde en anden.

Jeg plottede en nordligere plads ind og vi kørte videre, men forbi den afkørsel, som skulle have ført os derhen.

Pis igen. Det var rigtig, rigtig varmt og vi svedte så sæderne efterhånden føltes som brugte badesvampe.

Vi blev ved med at love pigerne, at der ikke var så langt, men nu gik den vist ikke længere. Vi stoppede på et Autohof og fik en burger med pommesteges frites og en masse vand. Det hjalp lidt på humøret og efter at have tastet en ny og langt mere tilfældig plads ind, gik turen videre mod nord... indtil Krölle-Beta viste os mod vest...

og så lidt mod syd... og så lidt mod nord igen og efter at være kørt forkert en enkelt gang samt smidt bilen rundt i et par hårnålesving i Rothenburg ob der Tauber, nåede vi Camping Tauberromantik.

En fin lille (og billig) plet lidt nordvest for Nürnberg, der ligger ved floden Tauber, hvor bymuren er bevaret helt fra 1200-tallet og rådhuset stadig står, som det blev bygget i 1300-tallet. Alt det – og en del mere – vidste vi (som sædvanlig) ikke en skid om, inden vi kom dertil, men så er det jo rart at læse lidt om, hvor man har været, bagefter...

Foran os kørte – surprise! – 2 hollandske campingvogne, som også lige skulle ind på pladsen. Igen viste disse eksemplarer sig fra deres charmerende side. Konerne skulle checke ind, mens mændene holdt og ventede i bilerne. Kommunikationen foregik derfor ud af døren ved råk og det faldt på intet tidspunkt mændene ind at stige ud af bilerne og gå ind til skranken. De blev færdige og vi fik også en plads, som kun kostede €26 for os alle en nat. Et lidt andet prisleje, end vi ellers havde mødt på vores vej. Vi bestilte også morgenmad, som vi kunne spise på vores videre færd mod Sjælland.

Vi læste, at der var en "smutvej" fra campingpladsen til byen, og da vi havde siddet bagdelene flade og våde i mange timer, var det nok meget godt, at komme ud og få rørt kroppen lidt. Stigningen op til byen var ca. 20% - eller følte sådan. Det gik opad i ca. 15 min. og så stod vi pludselig ved en port til en by, der mest af alt mindede om "Den Gamle By" i Århus. Vi gik rundt og til vores ærgrelse kunne vi se, at vi ikke var de eneste, der havde fundet denne by og at hver anden butik tilsyneladende også kunne tjene penge på sådan nogen som os. Vi fandt dog en lille, sjov butik, der ikke kun havde plastiksammle og jeg håbede, at vi kunne finde den rigtige ting til Mor. Heldet var med os, da jeg fik forklaret indehaveren, at vi ledte efter noget helt specielt og han gik over til en hylde, hvor han inde bagved fandt en lille tinfigur af en troldmand, der sad og skrev trylleformularer. På hans tryllestav sad en lille krystal, der var blevet "poltergeistet", så den holdt alle onde ånder væk og tiltrak de gode. Hvis den ikke faldt i Mors smag, kunne hun altid bruge den som brevpresse. (Hvem fa'en bruger sådan noget mere, hvor alle skriver SMS'er eller e-mails??).

Vi købte et par klistermærker til camperen og fik et Rothenburger-net med i købet. Videre op i byen med de mange, gamle huse – og souvenirbutikker.

Der var også bagerbutikker, restauranter og slagtere, men de havde lukket, da klokken efterhånden var blevet 18.30.

Vi gik og kiggede efter et sted, hvor vi kunne få noget at spise, men her var udfordringen vores ældste datter, der havde været tapper i Italien, men som nu gerne ville have noget at spise, som hun rent faktisk også kunne li'. Imens kom vi lige forbi et sted, hvor de solgte Rothenburger-ballen. Nogle store runde kugler med chokolade, nougat eller flormelis på. De så uforskammet lækre ud. Vi gik ind og købte 4 og fik endda en gratis med i posen. Det skulle være vores camperdessert på den sidste aften i udlandet. Jeg glædede mig allerede!

Vi gik videre rundt men blev til sidst enige om at spise på den restaurant, der lå ved siden af campingpladsen. På vej ud af byporten blev vi stoppet af en gammel dame, der sagde, at det måske var noget for pigerne at se de små museunger, der kravlede rundt på murværket? Jow, deet... og efter at have "ih'et" og "næh'et" af de små, ækle skadedyr, gik turen tilbage igen ned ad den lille sti.

På restauranten lykkedes det Maria at bestemme sig for en schnitzel. Jeg bestilte noget, som jeg ikke anede, hvad var (!), men som var ret væmmeligt, da det ankom i min mundhule. 2 kartoffelkugler og 2 stykker kød, der lignede sålen på mine efterhånden noget slidte klip-wog-klappere. Pludselig hørte vi et velkendt sprog fra bordet ved siden af. Guess what! Familien, der sad bagved, var dansk! Faren sad og ventede længe for at finde en mulighed for at komme i snak, men da konen gik på toilettet og pigerne legede med hans børn, kom

der gang i snakketøjet. Han fortalte rigtig meget på utrolig kort tid og det var ikke småting, de havde oplevet som campister i Italien. Vi fik sneget os væk, da de bestilte kaffe og vi bare ville hjem og spise vores Ballen. Deres børn gik dog med os, da de (naturligvis) også boede på Tauberromantik. Mens ungerne legede på legepladsen, sad vi og nød udsigten til "naboerne", der var ved at gøre klar til natten. De var begge voldsomt overvægtige og havde ikke værdiget os et blik, siden vi parkerede, men det gjorde nu ikke den store forskel.

Pigerne blev kaldt til samling, afvaskning og Balle-spisning. Ikke den smarteste rækkefølge, da disse Ballen viste sig at være en slags klejner, der var viklet ind i noget fedtet chokolade/nougat.

Det begyndte at lyne, da vi skulle i seng, men så langt væk, at man ikke kunne høre tordenen. Det fortsatte hele natten, men der kom ikke én regndråbe. Tyskerne kan åbenbart også!

Et stykke væk var byens kirketårn, som var programmeret til at bimle hver hele time, så man hele natten ikke var i tvivl om, hvad klokken var, hvis man skulle vågne og føle sig forvirret over, om det var aften, nat eller morgen. Det betød 1 times søvn ad gangen for mit vedkommende...

Torsdag den 31. juli 2008

Køer i kø

Det blev endnu en lang nat med klokkekimen på timebasis, torden og lynild og en stegende varme, men vi var alligevel oppe, da kirkeklokken slog 8. En halv time senere var vi klar til at køre videre mod nord.

Da vi kørte ud fra pladsen, stod vores 2 store, tyske naboer foran deres vogn og vinkede til os, smilede og mimedede "gute Fahrt". Vi vinkede tilbage og mimedede "danke schön" tilbage, selvom jeg nok synes, det var noget underligt.

Vi havde forberedt ungerne på en rigtig lang tur på ca. 800 km. med en gennemsnitstemperatur på ca. 25 grader i bilen. Drømmen om air-condition kom rigtig tæt på igen.

Det gik derudaf i en vældig fart. Først igennem landskaber, der var lige så flade som Lolland. Det var helt underligt, når vi havde været vant til at køre imellem bjergene det meste af tiden.

Derefter gik det gennem Kasselbakkerne, der – selvom de hedder bakker – kan forekomme temmelig høje. Der var endda "Notweg", som vi også havde set i Italien. På de stejleste nedkørsler er der lavet en opkørsel fra vejen, så man ved at køre derop, kunne bremse farten, hvis der ikke var andre måder... Jeg forestillede mig at komme kørende ned ad et 16% fald med en stor campingvogn og bremserne svigtede. Mon denne lille Notweg så kunne bremse farten? Jeg fik desværre ikke

fotograferet stigningen på nødudgangen rigtigt, men den var ret stejl – så måske?

Vi kørte mod Puttgarten, da vi, ligesom ved starten, ikke havde reserveret plads på færgen til Gedser. Denne gang var det dog med overlæg, da vi jo ikke vidste, hvornår vi ville køre hjem – og vi ville ikke være afhængige af en færgereservation.

Landskabet blev helt fladt igen og det begyndte at knibe med at synes, at det stadig var spændende at køre. Ungerne havde set en film og leget med deres små dyr, men nu begyndte de også at blive lidt urolige. Vi havde kørt i 3 timer i stræk og så var det tid til en pause, dieselpåfyldning og et udsøgt måltid på Den Gyldne Måge.

Vi så et rigtig grimt uheld, men på den modsatte kørebane. Det betød en øjeblikkelig kø på omkring 25 km.

En times tid senere var vi igen på A7 i fuld fart mod Lübeck. Jeg havde snakket med Mor og spurgt, om vi måtte kigge forbi i Viby på vej hjem, så vi lige kunne sige hej og aflevere troldmanden, inden hverdagen starter på mandag. Det var selvfølgelig ok. Hun passede hus og for Berit og Hans, mens de holdt ferie på søen. Louise var der også, da hendes SFO var lukket og Steffen og Karen-Marie var startet på arbejde.

Ved Hamburg røg vi ind i den forventede kø, men kun fordi der var en mand, der havde forladt sin bil, da den måske var løbet tør for benzin. Sjovt nok holdt vi ved siden af en stor lastbil med køer... Manden var på vej væk fra bilen i nødsporet, men Ordnung muss sein og man må ikke gå rundt på motorvejen. Vi hørte det i trafikradioen og pludselig kom en politibil susende,

samlede ham op og kørte ham tilbage til bilen, hvorefter politiet kørte væk igen. Derefter opløstes køen og vi kunne drøne videre ad A1 mod Lübeck og Puttgarten.

Der var ikke mange biler på vejen i forhold til, hvad man ellers kan blive udsat for, så det faldt os på intet tidspunkt ind, at der kunne være mange rejsende mod Danmark. Vi blev ulykkeligt meget klogere, da vi ramte færgelejet kl. 18. Bilerne holdte et godt stykke ud fra billetlugerne i 9 eller 10 baner. Det var noget deprimerende og jeg måtte ringe til Mor og sige, at vi nok blev noget forsinkede i forhold til, at jeg havde troet, at vi var i Viby kl. 19.30.

Det tog ca. 45 min. at nå frem til billetlugen. Heldigvis valgte Jesper en kø, hvor der var mange campingvogne. De fylder meget, men køen flytter sig hurtigt, når de først har fået billet.

Da billetten først var købt, tog det ikke lang tid, før vi blev dirigeret frem mod tilkørslen. En lidt desperat Mor, der sad i en bil med campingvogn foran i vores række, kom pludselig ud med armene i vejret og signalerede, at vi var nødt til at køre udenom deres vogntog, da hendes mand ikke var kommet tilbage – sandsynligvis fra en tissetur. Vi kunne ikke lade være med at smile lidt og forestille os, hvordan resten af deres tur blev, hvis de ikke kom med den færge, der var ved at lægge til... Men det gjorde de nu og så endda ud til at tale sammen!

Det blæste lidt, som jeg altid synes, at det gør, når jeg skal ud at sejle, men til gengæld vandt vi kapløbet om at komme først i cafeteriet, så vi fik en vinduesplads.

Pigerne havde lidt lomme penge tilbage og de blev fyret af på et par skattekister med slik. Når de var tomme, kunne de bruges til sparegrise eller som hus til de nyerehvervede dyr. Det var sjovt at se Maria stå ved kassen og betale. Hun kunne lige nå op over skranken, men de klarede det helt selv. Jeg ville egentlig have købt noget parfume eller en ny deo, men da jeg så, hvor mange der stod i kø, opgav jeg tanken. Det orkede jeg sgu ikke for at spare en 10'er.

Vi var nogle af de første til at køre fra borde, så vi slap for rækken af lastbiler. Det gik i fuldt firspring mod Viby.

Vi slog lige blikket ned på stedet, hvor vores ferie startede, da vi kørte over Farøbroen. Sløjfen var bundet på 3 dejlige uger.

Krølle-Beta havde fundet en helt særlig vej dertil, som Jesper besluttede at følge, så vi kørte fra i Lellinge og blev ført mod Ejby, lidt rundt og i retning af en privat, lukket vej. Hun fik så de sidste, irriterende ord: Foretag en lovlig u-vending!

Den anbefalede u-vending og 14 km. senere blev vi mødt af Mor, Margit, Louise, Mikkel & Malene med flag på vejen. Det var en helt fantastisk og dejlig afslutning på en skøn ferie.

Mor så heldigvis ud til at blive glad for troldmanden og så var der hot-dogs og nye kartofler og en rigtig kop kaffe!

Tak ☺

Lørdag den 2. august 2008

Eftertanker

Jeg havde besluttet mig for at få skrevet ned, hvad vi skal huske til næste år, hvad vi har lært af turen og hvad vi i hvert fald IKKE skal gøre en anden gang – en slags "Lessons learned". Det er jo så moderne, at man skal lære af sine fejl.

Her er listen:

1. Husk at lukke alle vinduer inden kørsel.
2. Husk at reservere plads på færgen i Gedser.
3. Husk at medbringe rigeligt rens- og duftevand til toilet og spildevandskassetter.
4. Husk at checke den anviste plads på campingstedet inden godkendelse.
5. Husk at medbringe nok bestik.
6. Husk at checke ungeres legetøj.
7. Medbring knapt så mange spil men i stedet flere bøger og blade til alle.
8. Husk at skifte GPS'en ud med en mere pålidelig udgave.
9. Husk at medbringe bikini. Ikke mange tager alligevel hensyn til andre i den retning...
10. Husk at medbringe nok Nescafé til 3 uger. Det er for dyrt at købe bønner, fordi man ikke kan sproget.
11. Husk at sikre, at køleskabet virker inden afrejse.
12. Husk at få hævet beløbsgrænsen hos VISA...
13. Køb myggebalsam og solcreme i Danmark, hvor det er 30% billigere end på campingpladsen.

Desuden har vi snakket om at forsøge at få 4 ugers sammenhængende ferie til næste år og lovet ungerne, at de må bestemme, hvad vi skal lave den ene af ugerne. Vi vil også prøve at planlægge lidt af turen på forhånd, men at det stadig er solen, der kommer til at have det sidste ord.

